

*Se megbiccent derékkal,
Szemet lesütve sem.
Leüthet bárki. Utcán,
Akár a lépcsőházban,
Ha gyengeséget látnak.
S rám fogják, én hibáztam.*

*Oly korban élek én, mint
A háború utáni
Vad összevisszaságban
Apáink éltek egykor:
Gátlástalan subancok
Meglopnak, félrelöknek,
Ha csak csodálkozom, hogy:
Ezek meg honnan jönnek!?*

*Elmúltam hetven éves?
Elmúltam hetvenöt?
Ne bidd el! Ötvenötnek
Látzom csak messziről.
Dupláznom kell az edzést,
Nem járhatok csoszogva.
Oly korban élek én, hol
A törvény hadra fogva.*

KÓRIZS IMRE

Olvasó

*Véletleneket keres,
néha maga is eszközüik.
Engedni se kell,
elég nem ellenállni,
és akkor belülről láthatóak,
mint a kés.
De mi van, ha a penge a vajban
fontos szervet ér?
Lemondania épp erről?
Hiszen mennyi szögből
látszik minden másnak!*

*Már az is csoda,
hogy mást is lát, mint a fehéret és a feketét.
Igaz, olykor az egész csak dereng,
mint a szürke ég előterében
a fák kétdimenziós koralljai.
Néha valamit, amiről azt hiszi,
hozzá jobban szól,
mint a többiekhez,
de ilyet szinte soha.*

*

*A betűk pontatlan perforációja mentén
feszegeti a be-beszakadó tapasztalatot.
De ez sem tart soká, mert nem lehet
a felületen megtalálni a gömböt,
amelyen mindennek át kell férnie.*

Körzõ

*Visszatükörzõ pillanat.
Valami sírás fojtogat.
Nem fojtogat, eszembe jut.
Majd ez is az eszembe jut.*

*Más is, ez is, az is, amaz.
A romhalmaz-alapanyag.
A rommezõn a rompipa.
És szól a papírtrombita.*

*Az áldomás, az eldobás.
Az elvakult elvalkótás.
Az okulás, az okolás.
Levakarás, bevakolás.*

*A romszájban a rompipa.
Tarára-rumpá-rumpapa.
Az újat õrzõ pillanat.
Maradni nem azért marad.*

Van

*A dombon a futók szakadatlanul végzik
trappolós szertartásukat.
A mellvéden egy lassabb szekta tagjai helyeslik a kilátást,
mögöttük a zászló csapdába esett papírsárkányként
próbálja lerázni, levedelni magáról a szelet.
Hátul az emlékmű gránithasábjá dacol a pillantásokkal,
mint egy időgyár idomtalan ipari műemléke.
Lent gyűrött közetrétes,
fent felhők tiepolói knédlitömbjei.
Minden van, és csak van,
mint amikor nem szárad ruha,
nem ázik tea, nem hízik malac az ólban.*

VÖRÖS ISTVÁN

Növényi és egyéb jogok

*Ha kivágnak egy fát, az életem
egy másodperccel rövidebb lesz.
De egy perccel lesz rövidebb
a gyerekeimé. A lét ketrec,*

*hová nem engednek be minket.
Az unokám élete már
ugyanettől egy órát rövidül.
Siet felénk a fagyhalál,*

*vagy ki is tudhatja, miféle
formát talál a katasztrófa.
Dédunokám egy fával egy napot
veszít, ez a kéménybe van felröva*

*a vastag koromrétegek alá,
vagy vegyi gyár falára,
atomerőműterv hátoldalára,
így is, úgy is olvasható lesz nemsoká.*

*Eltűnnek ritka állatok,
kivesznek értékes növények,
ilyen volt máskor is, mondják sokan.
Sokszor az igazság is téved,*